

Η γειτονιά

Η γειτονιά μου βρίσκεται στην Πόθια στον Άγιο Στέφανο.Σ' αυτό το μέρος ο δρόμος είναι στενός και είναι όλο ανηφόρες. Στην γειτονιά μου έχει παλιά σπίτια και πάρα πολύ ωραία χτισμένα.. Τα παιδιά που δεν πάνε σχολείο κάθε μέρα είναι με τα ξύλα και τις πέτρες και παίζουνε πετροπόλεμο. Κάθε πρωί περνάει ένας άνθρωπος με ένα τρίκυκλο και πουλάει τυρόπιτες, μπουγάτσες κτλ. Τα μικρά παιδιά μόλις ακούνε αυτόν τον γέρο τρέχουνε ν' αγοράσουνε τυρόπιτες και άλλα παιδιά πηγαίνουν κρυφά και κλέβουν. Μετά από το γέρο με το τρίκυκλο έρχονται και τα αυτοκίνητα που πουλάνε ψωμιά. Οι γειτόνισσες πηγαίνουν και παίρνουν ψωμί για να ετοιμάσουν το μεσημεριανό. Οι πιο πολλοί άνθρωποι εκεί πέρα είναι φτωχοί, άλλοτε τους βλέπεις να αγοράζουν πράγματα και άλλοτε όχι γιατί δεν έχουν λεφτά. Τα σπίτια που είναι παλιά και οι άνθρωποι που είναι φτωχοί μακάρι να βοηθήσει ο Δήμαρχος να βρουν δουλειά σε αυτούς που είναι άνεργοι και να αναπαλαιώσει αυτά τα παλιά σπίτια για να γίνει μια ωραία γειτονιά.

N. B.

Σφουγγαρούπολη

Η Κάλυμνος είναι ένα νησί του Αιγαίου που είναι γνωστό ως σφουγγαρούπολη. Πολλοί τουρίστες έρχονται για να επισκεπτούν τα αξιοθέατα της όπως είναι και το κάστρο της Χώρας. Κυρίως όμως έρχονται το Πάσχα για να δουν τους δυναμίτες την Μεγ. Εβδομάδα και τους Επιτάφιους. Στην Κάλυμνο όλες οι μέρες κυλούν όμορφα και ευχάριστα. Οι σχέσεις των ανθρώπων εδώ είναι πάρα πολύ καλές, δεν υπάρχει κακία. Σε μερικές περιπτώσεις δεν γίνεται έτσι, οι άνθρωποι είναι φαντασμένοι. Για παράδειγμα όταν ο ένας παίρνει ένα αυτοκίνητο το βγάζει έξω και αρχίζει τις σβούρες. Το νησί αυτό όμως έχει και κάποια προβλήματα π.χ

πλημμυρίζει εύκολα, δεν έχει πολλά νοσοκομεία. Οι Καλύμνιοι έχουν μεγάλα ελαττώματα. Π.χ. δεν αφήνουν τα παιδιά να εκφραστούν και κάνουν πολύ κουτσομπολιό γιατί όποιος περνάει από μπροστά τους θέλουν να μάθουν ποιος είναι που πάει, το ντύσιμο και κομπλέρνουν τον άλλο. Ένα άλλο πρόβλημα είναι ότι τα αγόρια και τα κορίτσια δεν μπορούν να κυκλοφορήσουν χωρίς έλεγχο γιατί αμέσως λένε: «Αρή ποια είναι αυτή; Μαυτόνε τάχει;». Η Κάλυμνος όσα προβλήματα κι αν έχει πάντα δείχνει

μια εξωτερική εμφάνιση

Μ. Κ.

Ατυχήματα

Στην Κάλυμνο τα τελευταία χρόνια γίνονται πολλά ατυχήματα και χάνονται πολλές ζωές άδικα. Οι πιο πολλοί νέοι σκοτώνονται από τροχαία ατυχήματα, από τους δυναμίτες και από τα οικογενειακά προβλήματα. Οι άνθρωποι που κατοικούν στην Κάλυμνο είναι ριφοκίνδουνοι, πηγαίνουν σε πολλά μέτρα κάτω από το νερό με αποτέλεσμα να σκοτώνονται και ρισκάρουν τη ζωή τους για τον ενθουσιασμό. Ένα πρόβλημα που μπορεί να καταπολεμηθεί από το κράτος είναι να κάνουν ένα εργοστάσιο για την Κάλυμνο γιατί πολλοί άνθρωποι σκοτώνονται ακόμα και από την ανεργία, ή ακόμα το κράτος αν θέλει μπορεί να κάνει διάφορες αθλητικές ακαδημίες ώστε να καταφεύγουν οι νέοι σε αυτά τα χόμπι και να μην σκοτώνονται. Αν γίνει μια οργάνωση στην Κάλυμνο έτσι όπως πρέπει πιστεύω πως θα αλλάξουν πολλοί νέοι και δεν θα ακούγονται πολλοί σκοτωμοί.

Γ. Π.

Ναρκωτικά

Ένα από τα πιο σημαντικά προβλήματα είναι τα ναρκωτικά. Το 80% των

παιδιών είναι αυτά που παίρνουν ναρκωτικά. Τα παιδιά που οδηγούνται σε αυτήν την καταστροφή είναι από τις κακές παρέες. Δεν υπάρχει συμπαράσταση έστω και λίγο από τους γονείς. Οι νέοι νομίζουν ότι είναι ευτυχισμένοι αλλά δεν είναι. Τα παιδιά αρχίζουν με ένα απλό τσιγάρο, αργότερα μέσα στο απλό τσιγάρο ρίχνουν και χόρτο (ναρκωτικό). Αργότερα παίρνουν χάπια. Καταλήγουν στο τελευταίο στάδιο στην ένεση και εκεί σταματάνε γιατί μετά έρχεται ο θάνατος. Ένα άτομο μπορείς να το καταλάβεις αν βρίσκεται σε υπερένταση και από τα μάτια τα οποία είναι κόκκινα και περίεργα. Το καταλαβαίνεις ότι αρχίζει και λέει βλακείες και φέρεται διαφορετικά από άλλους. Δηλαδή αρχίζει να γελάει συνέχεια και να χορεύει χωρίς σταματημό. Όταν παίρνουν ναρκωτικά ακόμα δεν πρέπει να πίνουν αλκοόλ γιατί εκεί είναι που τους επηρεάζει. Όταν πίνεις τσιγάρο (ναρκωτικό) τα μάτια είναι έτοιμα να κλίσουν, ενώ όταν πίνουν αλκοόλ τα μάτια είναι ανοιχτά γιατί όταν μεθάει κάποιος και είναι μαζί κάποιου ναρκομανή δεν τους καταλαβαίνεις γιατί είναι το ίδιο, μόνο από τα μάτια που φαίνονται.

Αυτά τα παιδιά είναι τα πιο δυστυχισμένα στον κόσμο γιατί η ευτυχία δεν είναι τα ναρκωτικά, η ευτυχία είναι αλλού.

B. K.

Ψυχή ανθρώπου δε φαίνεται

Ξέρουμε ότι η Κάλυμνος είναι φημισμένη για τα σφουγγάρια της και για τους ψαράδες της, τους λεβέντες ψαράδες που θυσιάζουν τη ζωή τους, ποιους εννοώ; Αυτούς που βουτάνε για σφουγγάρια δεν είναι σαν τώρα με τα καινούργια μηχανήματα. Ήταν παλιά μηχανήματα και πέθαιναν όπως βουτούσαν μέσα στο νερό, γιατί βουτούσαν σε μεγάλο βάθος και κοβότανε η αναπνοή τους. Και πέθαιναν. Εάν ήμουν δήμαρχος θα έφτιαχνα περισσότερα Νοσοκομεία. Θα έφτιαχνα πιο όμορφες κούνιες και μερικοί τουρίστες τις πόλεις τους τις προσέχουν άρα θα έβγαζα

μια ανακοίνωση σε όλους τους ανθρώπους όπως προσέχουν τις πόλεις τους να προσέχουν και την Κάλυμνο και περισσότερο τις παραλίες της Καλύμνου. Και τέλος θα έφτιαχνα το αεροδρόμιο που χρόνια περιμένουμε να φτιαχτεί. Το χειμώνα οι τουρίστες φεύγουν και η πελατεία και η κίνηση στο δρόμο λιγοστεύουν. Τα καράβια πια είναι αραγμένα και δεμένα γερά στους κάβους δηλαδή θα κάνουν πολύ καιρό να φύγουν πια από το λιμάνι. Οι παραλίες είναι έρημες, ψυχή ανθρώπου δεν φαίνεται. Τα μαγαζιά είναι κλειστά. Μόνο μερικοί σκύλοι που είναι μόνιμα εδώ μόνο αυτοί παραδέρνουν εδώ κι εκεί. Η θάλασσα είναι φουρτουνιασμένη και αγριεμένη. Όλα τα φύκια τα έχει βγάλει έξω. Οι πισίνες των ξενοδοχείων είναι άδειες και γεμάτες με φύλλα από τα δέντρα. Η Κάλυμνος είναι ένα νησί όμορφο αλλά τον χειμώνα είναι πάρα πολύ μελαγχολικό.

A. K.

Με λίγα λόγια

Η Κάλυμνος είναι ένα πολύ ωραίο νησί, όχι και τόσο μεγάλο νησί αλλά έχει πολύ ωραίο σχολείο, και ωραίους γιατρούς. Έχει και πολύ ωραία μανταρίνια και λεμόνια και ωραία περιβόλια και πολύ ωραία μοναστήρια. Και πάρα πολλά σφουγγάρια, και πολλούς ψαράδες γιατί κάθε μέρα πιάνουμε πολλά ψάρια και πολλές ακρογιαλιές. Εμένα το μόνο που μου αρέσει είναι η θάλασσα..

M. Z.

Για ένα καλύτερο αύριο στην Κάλυμνο

Η Κάλυμνος έχει πολλά μειονεκτήματα. Εγώ αν ήμουν δήμαρχος της Καλύμνου θα την έφτιαχνα ώσπου να γίνει τέλεια. Θα έφτιαχνα τους δρόμους γιατί είναι πάρα πολύ στενοί και μικροί θα έκανα ένα πάρκο για τους νέους ανθρώπους και για ηλικιωμένους, θα έκανα πάρκο για τα μικρά παιδιά, κούνιες, παιδικό σταθμό,

και ό,τι άλλο ήθελαν. Θα έφτιαχνα τα φρεάτια των δρόμων γιατί μερικές φορές ανοίγουν και βρομάνε άσχημα, θα τελείωνα το αεροδρόμιο και το πιο σημαντικό θα έλεγα στο υδραγωγείο της Καλύμνου για να φέρουν γλυκό νερό στην Κάλυμνο γιατί έχουμε αρμυρό νερό και δεν μας εξυπηρετεί πάρα πολύ. Και ακόμα θα έκανα γενικές επισκευές σε όλα τα σχολεία της Καλύμνου. Η Κάλυμνος έχει ένα πρόβλημα σε μια παραλία κάτω στου Βουβάλη στη Πόθια που κάθε χειμώνα και καλοκαίρι πιο πολύ, όταν πηγαίνουν οι άνθρωποι να κάνουν μπάνιο οι βόθροι σπάνε και όλες οι βρομιές μπαίνουν στη θάλασσα και δεν μπορεί να κάνει κανείς μπάνιο και ακόμα δηλητηριάζονται τα ψάρια και πεθαίνουν, αλλά και οι άνθρωποι παθαίνουν αρρώστιες στα σώματα τους από τα πολλά μικρόβια, γιαυτό το καλύτερο που έχει να κάνει ο δήμαρχος είναι να φτιάξει αυτά που έχω γράψει για ένα καλύτερο αύριο στην Κάλυμνο.

N. B.

Το Κάστρο της Χώρας και ο Ιταλός ήρωας

Η Κάλυμνος είναι ένα νησί που βρίσκεται στο Αιγαίο και συγκεκριμένα στη Δωδεκάνησο. Εμένα μου αρέσουν τα αρχαία της που είναι πάρα πολλά, εγώ όμως θα μιλήσω μόνο για το Κάστρο της Χώρας.

Το Κάστρο της Χώρας έχει μεγάλη ιστορία και η χρονολογία του είναι περίπου τον 3^ο αιώνα μ.Χ.. Το Κάστρο έχει 22 στρέμματα έκταση περίπου και εκεί πήγαιναν σχεδόν όλοι οι κάτοικοι της τότε Καλύμνου. Αυτοί οι άνθρωποι μπορούσαν να φτιάξουν ένα μέχρι δύο μικρά σπίτια. Εκεί πήγαιναν μόνο αν υπήρχε πρόβλημα από Τούρκους Πειρατές. Αλλά για να μείνεις έπρεπε να πληρώσεις 1 χήνα και 2 ροδίτικα το μήνα που τότες ήταν 10 δρχ. Το Κάστρο είχε λίγα όπλα και γ'αυτό όταν προσπαθούσαν να μπουν με μια σκάλα πήγαιναν από πάνω και τους έριχναν μεγάλες πέτρες και έτσι τους σκότωναν. Τα κύρια όπλα του Κάστρου ήταν

οι πολεμίστρες που έβαζαν κανόνια. Την εποχή που είχε κατοικηθεί από τους Τούρκους η Κάλυμνος, ένας Ιταλός κατάσκοπος ήταν μέσα στο Κάστρο κρυμμένος, τον είχαν πάρει χαμπάρι και έτσι ο Ιταλός αναγκάστηκε να κρυφτεί στη στέρνα σε ένα σημείο που ήταν ξηρά, μα δεν άντεξε για πολύ έτσι αρρώστησε και πέθανε. Αυτός ήταν πραγματικός ήρωας γιατί πέθανε έξω από την πατρίδα του.

Καθαρό λιμάνι και δέντρα βαμμένα καφέ

Η Κάλυμνος είναι ένα υπέροχο νησί. Θα σας πω τα καλύτερα πράγματα της Καλύμνου. Ένα είναι το ηλιοβασίλεμα. Τα υπέροχα αυτά χρώματα που υπάρχουν στον ουρανό. Όταν βρέχει, τι ωραία που είναι να βλέπεις από το παράθυρο τον ουρανό να ρίχνει τις αστραπές και τα συννεφάκια να κλαίει και τα χρώματα στον ορίζοντα. Επίσης μετά τη βροχή το χώμα που μοσχοβολεί, και η γαλήνη που επικρατεί. Ακόμα όποτε βγαίνεις έξω Δε φοβάσαι μη σε κλέψουν. Μη σου κλέψουν το σπίτι. Όταν μπαίνουμε στο αμάξι και ξεκινάμε βλέπουμε όλο και κάποιον γνωστό μας. Αυτό είναι το καλό στην Κάλυμνο. Ότι όλοι σε ξέρουν και τους ξέρεις. Ακόμα πως όταν κάποιος είναι άρρωστος πολύ και είναι φτωχός για να πάει στο εξωτερικό να γίνει καλά μαζεύουμε όλοι χρήματα και πηγαίνει. Ή όταν κάποιος φοιτητής και καλός μαθητής και δεν έχει χρήματα τον βοηθάμε.

Όμως η Κάλυμνος δεν έχει μόνο καλά, έχει και κακά. Ένα είναι πως δεν υπάρχει αστυνόμευση. Έχουν γίνει δεκάδες τροχαία ατυχήματα. Πολλοί άνθρωποι δεν είναι σε ηλικία να οδηγήσουν αλλά δεν έχουν και άδεια κυκλοφορίας. Με συνέπεια να σκοτώνονται στην κυριολεξία. Άλλο είναι ότι ο δήμος δεν έχει φτιάξει καλούς δρόμους και πεζοδρόμια. Έτσι οι πεζοί περπατούν μέσα στο δρόμο και τα αυτοκίνητα είναι με σπασμένα λάστιχα. Τρίτον φωτισμός δεν υπάρχει. Στις απότομες στροφές στους έρημους δρόμους δεν υπάρχουν φώτα. Κι έτσι πολλοί παθαίνουν ατυχήματα. Ένα άλλο πράγμα που δεν είναι σωστό είναι ότι βάζουν με άσπρη

μπογιά τα δέντρα από κάτω μέχρι τη μέση. Θα τους άρεσε να έβαφαν κι εκείνους άσπρους; Κάποιο όχι σωστό πράγμα είναι ότι ο Δήμος δίνει άδειες στα μπαρ. Όμως δε σέβονται τις ώρες κοινής ησυχίας, βάζουν δυνατά τη μουσική και ξυπνούν όλη τη γειτονιά. Κάτι που δεν αρέσει σε κανέναν είναι να τον ξυπνούν από τον ωραίο του ύπνο. Έτσι συνήθως καταλήγουν στα δικαστήρια. Τι κερδίζουν; Τίποτα. Σε κάποιο τουρίστα φυσικά που έρχεται φοβερά κουρασμένος από τη θορυβώδη χώρα του Δε θα του είναι ευχάριστο να βλέπει βρόμικο το λιμάνι που έχει αγκυροβολήσει το σκάφος του κι όπου τον φιλοξενούμε. Να μη μπορεί να ανεβάσει με τον κουβά του λίγο νερό για να πλύνει τα πιάτα του ή να πλύνει τα χέρια του! Δε νομίζω ότι θα εντυπωσιαστεί από το λιμάνι μας. Ακόμα αν μένει σε ένα ξενοδοχείο και ξυπνήσει Δε θα του αρέσει να μυρίσει τα σκουπίδια που δεν έχουν μαζέψει οι υπεύθυνοι καθαρισμού. Κανονικά θα έπρεπε να μυρίζει υγιεινό και καθαρό αέρα. Αντιθέτως ο δήμος περνά όχι και πολύ συχνά. Όμως αυτό συμφέρει τις γάτες. Πηγαίνουν και κάνουν τρύπες στις σακούλες και βρομίζουν πιο πολύ.

Κάτι άλλο. Αυτό συνηθιζόταν από τα παλιά. Το κουτσομπολιό. Ό,τι κάνεις από το ένα αυτί στο άλλο θα ακουστεί. Αυτό το κάνουν και άντρες και γυναίκες. Πιο πολύ γυναίκες. Όπως και να'ναι όμως εγώ την Κάλυμνο την αγαπώ. Επειδή είναι το νησί μου. Κι επειδή την αγαπώ θα ήθελα να γίνει πιο ωραία. Θα ήθελα να μην κουτσομπολεύουν οι άνθρωποι. Να βάζουν καφέ τα δέντρα. Να μπογιατίζουν τους τοίχους ξανά γιατί πάνω γράφουν με σπρέι. Να μη ρίχνουν σκουπίδια. Να τα πετάν στον κάδο απορριμμάτων. Να φτιάξουν καλούς δρόμους. Και προπαντός να βάλουν στο λιμάνι μας βιολογικό καθαρισμό.

Τελειώνοντας θα ήθελα να πω πως παρότι έχει πολλά κακά στοιχεία είναι ένα πολύ όμορφο και φιλόξενο νησί η Κάλυμνος.

N. K.

Σκουπιδοτενεκέδες

Η Κάλυμνος έχει ορισμένα ελαττώματα και τα ελαττώματα αυτά είναι ότι στην Κάλυμνο σχεδόν όλα τα σπίτια είναι κολλητά μεταξύ τους με αποτέλεσμα να μη μπορούν να κοιμηθούν και να ακούνε τους θορύβους των μηχανακιών των αυτοκινήτων κ.ά.

Στην Κάλυμνο σε μερικές γειτονιές δεν υπάρχουν ΣΚΟΥΠΙΔΟΤΕΝΕΚΕΔΕΣ.

Με αποτέλεσμα να τα πετάει ο κόσμος κάτω από στύλους ή και δίπλα σε γωνιές.

Το άλλο ελάττωμα της Καλύμνου είναι ότι όλοι οι κάτοικοι της Καλύμνου ό,τι σκουπίδι κρατάνε στο χέρι τους το πετάνε χάμω ενώ ο σκουπιδοτενεκές είναι δίπλα τους, γιατί;

M. T.

Ναρκωτικά

Ένα από τα κοινωνικά προβλήματα που έχουμε είναι τα ναρκωτικά. Τα παιδιά που παίρνουν ναρκωτικά δε σώνονται οπότε πεθαίνουν σιγά. Δεν ξέρουν τι κάνουν, βρίσκονται στο δικό τους κόσμο που μπορούν για παράδειγμα να σκοτώσουν κάποιον ξένο ή δικό τους και μπορούν επίσης να κάνουν διάφορα πράγματα που εκείνοι που τους τα δώσανε να τους λένε τι να κάνουν. Μπορούν να πάρουν το ναρκωτικό ή επειδή το θέλουν να το δοκιμάσουν ή επειδή τους εκβιάζουν ή επειδή τους το έχουν βάλει μέσα σε ποτό ή φαγητό, επίσης και όταν παρασυρθούν από κάποιες παρέες. Όταν το πάρεις σε κάποια στιγμή που γελάς τότες θα γελάς συνέχεια και όταν είσαι λυπημένος τότες θα είσαι συνέχεια λυπημένος.

Με αυτά τα παιδιά από ό,τι ξέρω εγώ δεν μπορείς να μιλήσεις λογικά μαζί τους, νιώθουν μεγάλη μοναξιά βέβαια γιατί κανένας μας δεν τους πλησιάζει γιατί οι γονείς φοβούνται μήπως παρασυρθούν τα παιδιά τους και καταλήξουν και εκείνοι έτσι. Μερικά παιδιά, φυσικά το λιγότερο μέρος απ'αυτούς γλιτώνει από τα

ναρκωτικά χάρη στο ότι οι γονείς τους τους βοηθούν να ξεφύγουν από αυτό τον κίνδυνο. Έτσι βέβαια φεύγουν πολλά παιδιά αν και τα περισσότερα είναι μπλεγμένα μ'αυτά.

Π. Τ.

Αλβανοί γιατροί και Ρώσοι δικηγόροι

Βλέπουμε ότι άνθρωποι με διπλώματα, γιατροί, δικηγόροι, καθηγητές κ.ά. και δε δουλεύουν γιατί δεν υπάρχει δουλειά. Βλέπουμε τώρα ένα γιατρό πολύ καλό με διπλώματα και να δουλεύει ως γκαρσόν σε καφετέρια για να βγάλει χρήματα ή και δε δουλεύει Βλέπουμε ακόμα ένα γιατρό να ζητιανεύει για να βγάλει χρήματα. Και αυτό αναπτύχθηκε τα τελευταία χρόνια γιατί έρχονται αλβανοί, ρώσοι κ.ά και δουλεύουν ως γιατροί, δικηγόροι, κ.ά. Οι περισσότεροι για να δουλέψουν φεύγουν από την οικογένεια και πηγαίνουν στα καράβια ή φεύγουν εκτός Ελλάδας για αρκετά χρόνια.

Αυτό έχει ως συμπέρασμα να μεγαλώνει η ανεργία και να αναγκάζονται πολλοί να φύγουν εκτός Ελλάδας.

Β. Κ.

Απαγορεύονται αυστηρώς τα σκουπίδια

Η Κάλυμνος μας είναι όμορφο νησί όμως έχει λίγα ελαττώματα, μερικά από αυτά είναι ότι: δεν

υπάρχουν σκουπιδοτενεκέδες όσους πρέπει να έχει και έτσι οι άνθρωποι ρίχνουν κάτω τα σκουπίδια

τους κι έτσι πολλαπλασιάζονται σε πολλά σκουπίδια

Επίσης να φτιαχτούν περισσότερες παιδικές χαρές για να μπορούν τα παιδιά να παίζουν,

επίσης το λιμάνι και οι άλλες παραλίες είναι βρόμικα, και σε όλα αυτά υπάρχει μια λύση αλλά οι

κυβερνήσεις δεν την κάνουν όμως.

Θα μπορούσαν να βάλουν στους δρόμους περισσότερους σκουπιδοτενεκέδες, να φτιάξουν

περισσότερες παιδικές χαρές, και στις παραλίες να γράψουν σε μια πινακίδα: Απαγορεύονται αυστηρώς τα σκουπίδια! Γιατί όμως δεν το κάνουν;

M . B

Βρομίζουν και οι ξένοι

Το ωραίο στο νησί μας είναι οι καλοί σφουγγαράδες, και οι καλοί ψαράδες. Και το καλό κλίμα, και τα καλά φρούτα. Και ακόμα φημίζεται για τους καλούς ανθρώπους. Και για τους καλούς εμπόρους. Και το κακό είναι τα σκουπίδια στις παραλίες και στους δρόμους. Και για αυτά τα πράγματα φταίμε εμείς γιατί άλλοι άνθρωποι από διάφορα μέρη φεύγουνε με κακές εντυπώσεις και δεν ξανάρχονται. Δε βρομίζουμε μόνο εμείς, βρομίζουν και οι ξένοι. Αλλά μερικοί ξένοι δεν κάνουν τίποτα. Και οι ξένοι κοροϊδεύουν τους Έλληνες επειδή νομίζουν ότι έχουν καλύτερη πατρίδα και πιο ανώτερη από την Ελλάδα.

N . Φ.

Προσευχή

Χριστούλη μου...όταν ακούω το όνομα σου χαίρομαι...Σε εμπιστεύομαι πάρα πολύ. Η μέρα μου πάντα είναι όμορφη, γιατί σ'έχω μέσα μου. Όταν κάνω κάτι καλό νιώθω κάτι...σα βραβείο.

N. K.

Ο πόλεμος

Εάν ο ήλιος φώτιζε, θα είχε ειρήνη παντού...Δε θα γινόταν πόλεμος.

Ο κόσμος, αντί να ξοδεύει τα λεφτά του για όπλα, να τα ξόδευε για να χαίρεται και για να σκόρπιζε χαρά παντού και όχι για να σκοτώνει και να σκορπίζει παντού φρίκη και πόνο. Να γέμιζε η ζωή μας με αγάπη και ευτυχία.

Έτσι θα λάμπουν δυο ήλιοι. Ο ένας, της απέραντης ευτυχίας και ο άλλος της ειρήνης και της αγάπης.

N.K.

Όταν καταπνιγούμε μες τα ίδια μας τα σπίτια...

Μεγάλο πρόβλημα του νησιού μας είναι ότι από τότε που ανακαλύφτηκε το τσιμέντο κάνουν όλους τους δρόμους απ'αυτό, κι αυτό έχει σαν αποτέλεσμα με την παραμικρή βροχή οι δρόμοι να πλημμυρίζουν και τα φρεάτια του δήμου δε μπορούν να σταματήσουν τα ορμητικά νερά γιατί έχουν συσσωρευτεί στις χαραμάδες τους σκουπιδιάκια και άλλα μικροπράγματα. Και έτσι η διάβαση των πεζών και των αυτοκινήτων γίνεται πάρα πολύ δύσκολη.

Όλοι ως τώρα ξέρουμε πως τα δέντρα με τις ρίζες τους και οι πέτρες σταματούν τη ροή του ορμητικού νερού που έρχεται από το βουνό όταν βρέξει, παρόλο όμως πάμε και τα κόβουμε τα δέντρα για ξυλεία και σπάμε τις πέτρες στα λατομεία για άμμο.

Όταν όμως καταπνιγούμε μες τα ίδια μας τα σπίτια τότε ο άμμος και τα ξύλα θα μας σώσουν;

Γι'αυτό δεν πρέπει να κόψουμε αυτά τα λιγοστά δέντρα που μας μέινανε και δεν πρέπει να σπάμε τις πέτρες για άμμο και πρέπει οι οδοκαθαριστές του Δήμου να καθαρίζουν περισσότερο τα φρεάτια από τα σκουπιδιάκια και τα μικροπράγματα για το καλό του νησιού.

Σ. Τ.

Ποιήματα

Καρδιά μου έσκαψες με τα χέρια
και τον ιδρώτα σου
να βγει νερό στο πηγάδι της ψυχής σου.
Σκάλισες τη στάχτη να βγει φωτιά
για να ζεστάνεις το σπίτι σου.
Στις πολεμίστρες φύλαξες τα κειμήλια
όλης σου της κληρονομιάς.
Ύψωσες τη σημαία στα σύνορα
της φωτιάς και της αμφισβήτησης
Φίλησες-πόνεσες της ερημιάς το γέρο.
Πίσω δεν έχει! Είναι νόμος!
Το κάλεσμα μπροστά σε οδηγεί.
Αν γυρίσεις πίσω πάλι το κεφάλι
τη τελευταία αγάπη να στείλεις
εκεί...

στήλη άλατος θα γινόσουν...γυναίκα του Λωτ.
Γι' αυτό να σκληρύνεις, να ματώσεις
σα να μην αγάπησες ποτέ!

Σ. Φ.

Περνούν αργά τ' απογεύματα και τα βράδια.
Παντού απεραντοσύνη,
κλείνεις τις πόρτες σου και με αφήνεις απ' έξω
αιχμάλωτη στον πύργο σου,
η αύρα και τα χείλη σου αλχημεία, το σώμα σου
αναδίδει φωτιά και εξόντωση.
Καταργούνται τα σύνορα, καταστρέφεται το περίγραμμα
λιωμένο μείγμα στην αβέβαιη αντίδραση του.
Αυθεντική συνουσία
έξω από νόμους και λογική,
τα ηνία τα έχει η φύση.
Πρωτόγονη ένωση.
Αστέρι από ασημόσκονη στα πόδια σου
έτσι γεννιούνται οι γαλαξίες,
αφήνοντας τα πάντα να κυλήσουν όπως πρέπει...
Καταθέτοντας τα πάντα στο βωμό.

Σ. Φ.

Όταν ο ήλιος φτάνει στο ψηλότερο σημείο
με ζητάς.

Όταν ο ήλιος χάνεται
με ποθείς

κι εγώ το νιώθω.

Όταν ο ήλιος ανατέλλει,
όταν βρίσκεται στη γιόμιση του,
όταν ο ήλιος δύνει
ο ένας αποζητά τον άλλο.

Δύο ήλιοι κατακόκκινοι από το πύρωμα, γεμάτοι φωτιά,
διαλύονται στη λάβα τους.

Με δυσκολία αντέχουν αυτή τη δύναμη της
φλόγας.

Από ολόγιομα φεγγάρια,
καυτοί ήλιοι.

Από ολόγιομα φεγγάρια
πυρπολημένοι ήλιοι.

Από ολόγιομα φεγγάρια
ολόκληροι ήλιοι.

Ολόγιομα φεγγάρια, ο ένας στην αγκαλιά του άλλου,
ήλιοι.

Σ. Φ.

Τροχέ της μοίρας και του χρόνου
πόσες φορές θα με τροχίσεις;
Συντρίβομαι στο πέρασμα σου,
τα τοιχώματά μου φθάνουν στα όρια
της αντοχής και όμως ακόμη προσμένω.
Μα φοβάμαι τον επόμενο γύρο σου.
Φοβάμαι πως θα με συνθλίψεις.
Κάθε φορά σε αισθάνομαι δήμιό μου.
Και όταν στην τελευταία ανάσα μου
μου χαρίζεις ομορφότερος και βαθύτερος
σ' ευχαριστώ που άκουσες τη φωνή μου για
έλεος.
Εύχομαι μόνο να μπορέσω να χαρώ
για λίγο τη ζωή χωρίς το φόβο σου.

Σ. Φ.

Σ' άλλους κόσμους σ' αγάπησα.
Σ' άλλους κόσμους χύθηκες μέσα μου
χύθηκα μέσα σου
σ' ένα ποτάμι ζωής.
Μα τώρα στέρεψε.
Μια σταγόνα νερού πάνω σε κρύσταλλο.
Άνθρωποι που κυνηγούν τον ίσκιό τους,
ώσπου να ξεφτίσει κι αυτός

Σ. Φ.

Φροντιστήριο ΠΡΙΣΜΑ, Κάλυμνος

Γυμνά κορμιά σε κρεβάτι ερωτικό
καμαρώνουν τη γύμνια τους,
άστρα ενός ανέφελου ουρανού

Αφή, θεσπέσια ηδονή σε απορροφώ
μέχρι που σβήνω.

Πυρωμένο σίδηρο κάτω από το νερό.

Ερωτικό φιλί.

Κούπα κρασί σε στόμα στεγνό.

Τριαντάφυλλο του ουρανού.

Σώματα ζεστά, θερμά

που διαλύθηκαν, ξεψύχησαν και αναστήθηκαν.

Πόροι ανοιχτοί και πεταλούδα η ψυχή.

Σε ονειρεμένα μονοπάτια της ζωής πετάνε...

και χάνονται

Σ. Φ.

Δεν έμεινε τίποτα απ' τον παλιό μου
εαυτό, σκόνη έγινε.
Άδειες οι κάμαρες και η θλίψη
κατοικεί παντού.
Σιγούν οι κιθάρες.
Παλιές αγάπες, μνήμες που αιμοραγούν.
Χρόνε σιωπηλέ τον χτύπησες,
τον πλήγωσες, από παντού τον σφράγισες

Σ. Φ.

Φροντιστήριο ΠΡΙΣΜΑ, Καλομνος

Αμέτρητοι οι καταρράκτες της ζωής
στο φως πληθαίνουν, σου μιλάνε,
τους ακούς, τους νιώθεις.
Είναι απέραντοι οι ορίζοντες της πλάσης.
Κι εκεί που χάδια και μέθη σε κερνούν
ξαφνικά μορφές από το παρελθόν σε κομματιάζουν,
σου ζητούν στην κόλασης το σκοτάδι να μην
τις ρίξεις.
Εκεί όπου πλανιέται ερημιά. Και πίκρα.
Ψίχουλα έχουν και ζητούν το λάδι της δικής σου
ζωής.
Μην τους ακούς. Προχώρα και σκέπασε
την κάθε πληγή που άφησαν στην αδύναμη
καρδιά σου.

Σ. Φ.

Δεν ανέπνεα παρά μόνο μέσα από εσένα
Το αίμα είχε σταματήσει στις φλέβες μου
κι όμως ακόμα ζούσα.

Έβαλες το χέρι μου στο στήθος μου
κι εγώ το χέρι μου στην καρδιά σου.

Μείναμε ένα σύνολο κλειστό,
κύτταρο ζωντανό.

Σιωπούσα και σιωπούσες
μα επικοινωνούσαμε με τη γλώσσα
των αγγέλων.

Και γίναμε ένα, δεν ξέρω για πόσο.
Σίγουρα όμως ήταν χρόνος που μετριέται
με τους δείκτες του ρολογιού,
χρόνος που στο νου μου φάνταζε αιωνιότητα.

Σ. Φ.

Ήρεμη θλίψη, σταλάζει μέσα μου,
είναι από το ξόδεμα...
είναι από το άδειασμα...
Άδειο τσόφλι, βρίσκεται στην άκρη,
στο αυλάκι του δρόμου,
ειρωνικό χαμόγελο για τις πλάνες!
Τις ψευδαισθήσεις του κόσμου!
Πανηγύρι! Τσίρκο η ζωή!
Και ο όχλος; Ζάλη!
Μα τα όργανα κάποια στιγμή
σταματούν...
Και τα φώτα σβήνουν.
Και τότε όχλε τι κάνεις;
Πού βρήκες το Θεό σου;
Στο χορταράκι; Στο αυλάκι του δρόμου;
Ή μήπως στα λευκά όνειρα σου;

Σ. Φ.

Το μνήμα

Μετρώ στα δάκτυλα τις χάντρες
κι όπως χτυπούν, αφήνονται
κι όπως χτυπούν, παλεύουν
αδύναμα πια απ' τα νεύματα
το σήμα που δίνει ο καπετάνιος.

Απλώνω τα χέρια μου ψηλά – χάνομαι
κι ο στεναγμός αδύνατο να μην βγει απ' τα χείλη
αναπνοή νεκρού αγωνιστή
που έμεινε στις αναμνήσεις
κρατώντας αναμμένο κερί μπρος σε ξεθωριασμένη
εικόνα, σέρνοντας απαραίτητως ίλιγγο
κάτω από σκιές ανέμων και δίνει τον οβολό
στους περαστικούς, σε μάταιες κατακτήσεις
και μνημεία ειδώλων πέτρινων
και σαρκασμού θυσία
και λέω το τελευταίο «χαίρετε»
δείχνοντας την ψυχή μου.

E. A.

Εις την ψυχή κατάδυση

Ποτάμι ανθρώπων
σχεδόν ανύπαρκτο στην έρημο της ψυχής
και αυτή λουσμένη στο κόκκινο
και τυλιγμένη στην πορφύρα του αίματος.

Το δάκρυ κρυστάλλινο
ενώνεται με το κίτρινο υγρό στοιχείο
και η απέχθεια για το βδέλυγμα
πιο δυνατή και έντονη
κάτω από την ταφόπλακα
που η ίδια έριξε άθελα της
στο κρινόλευκο άνθος της αγνότητας
κι αν κάτι έμεινε από το άνθος, είναι η αιδώ,
η φωτιά στα μάγουλα
και η λάμψη στα μάτια,
το δίκοπο μαχαίρι της καιγόμενης καρδιάς
και η ανάγκη να πετάξει...

η απόλυτη ελευθερία.

Ε. Α.

Ένα ασκί γεμάτο όνειρα

Άνοιξε ένα ασκί
ένα ασκί γεμάτο όνειρα
παιδικά όνειρα
που φωνάζουν κλαίγοντας
με ένα κλάμα!
Κλάμα νεοσσού
που βγαίνοντας απ' την αδράνεια
γυρεύει να γνωρίσει τον κόσμο
σκουντουφλώντας στο αβγό του

Όνειρα μικρά κι ασήμαντα
που έμειναν όμως στο ασκί
παρά τη θέληση τους
χωρίς να ξέρουν αν θα έχουν
την ίδια με το σπόρο τύχη

Όμως ζουν
και δε θα πάψει να πάλλεται η μικρή
καρδιά τους
όσο θα υπάρχει ασκί να τα χωράει

E. A.

Αντί τίτλου

(Μην πετάξεις ποτέ ένα σβησμένο κερί, θα σου φυλάγει πάντοτε κρυφά μια φλόγα)

Να προτιμάς τη νύχτα από την ημέρα
και το γιασεμί που ξεθάβει
τα αρώματα των καιρών που πέρασαν
και το πλήθος των αναμνήσεων που μένουν
γεννημένες σε λάθος εποχή.

Ταξιδεύοντας γευόμενη τη φύση του θανάτου
αναρωτιέσαι αν αξίζει να ανασταίνονται οι νεκροί
όταν οι ταφόπλακες για πάντα
θα τους βαραίνουν.

Ε. Α.

Φροντιστήριο ΠΡΩΜΑ, Κωνσταντίνος

Αγαπημένη μορφή...
Πού να σε βρω;
Στους ίσκιους των κεριών,
αυτών που κρατούν οι αγγέλοι
για να φωτίζουν ρουφηγμένες μορφές.
τραβηγμένες, στραγγισμένες μορφές από αγάπη,
μέχρι τη διάλυση τους
με το βλέμμα να βγάζει
σπίθες αγάπης
σπίθες λατρείας,
σπίθες λατρευτικού βωμού.
Με τα χείλη βουβά,
γιατί κι αυτά μιλούν με το βλέμμα, στεγνό κι αυτό πια.
Στέρεψε το δάκρυ.
Έμεινε φλογίτσα φωτός
που αντλεί από ψίχα ψυχής
αντίδωρο ζωής.

Σ. Φ.

Ξαφνικά ένα πετάρισμα
στη βάση του στήθους.

Έστησα αυτί,
μα ναι...

Ήταν το τράβηγμα του ομφάλιου λώρου
που με έδενε μαζί σου.

Και εκεί, καταμεσής στο πεζοδρόμιο
της πολύβουης πόλης,
με σμήνη ανθρώπων γύρω μου,
έσβησαν όλα.

Μόνο εικόνα έμειναν.

Βρέθηκα μόνη στην πόλη
και ήταν μεσημέρι χειμωνιάτικο,
με έναν ήλιο χρυσαφί.

Ήρθε το πλοίο,
με πήρε επιβάτη του.

Και ο ομφάλιος λώρος μάκραινε-μάκραινε,
η κυκλοφορία μας πλήθαινε-πλήθαινε,
μέχρι που βυθίστηκα
σ' έναν γλυκό ύπνο.

Σ. Φ.